

«Qualsevol frare que voldrà anar entre sarraïns i d'altres infidels, que hi vagin amb llicència del seu ministre i servent. I que el ministre els en doni llicència i no els contradigui, si veu que eren idonis per a ser-hi enviats; car haurà de donar comptes al Senyor si en aquest punt o en d'altres procedia sense discerniment.

I els frares que hi van poden actuar espiritualment entre ells de dues maneres. Una manera és que no moguin litigis ni disputes, ans «estiguem sotmesos a tota criatura humana per Déu» (1Pe 2, 13) i confessin que són cristians. Una altra manera és que, si veien que era del grat de Déu, anunciïn la paraula de Déu, a fi que creguin en Déu totpoderós, Pare, Fill i Esperit Sant, creador de totes les coses, i en el Fill, redemptor i salvador, perquè es bategin i esdevinguin cristians, ja que «qui no reneixi de l'aigua i de l'Esperit Sant, no pot entrar al Regne de Déu» (Jn 3, 5).

(Sant Francesc, RegNB, 16)